

dla Powszechnego Zakładu Ubezpieczeń
Wzajemnych w Warszawie

— w dziale przymusowym 4%
— w dziale dobrowolnym 2%

dla Zakładu Ubezpieczeń Wzajemnych
w Poznaniu 3%
dla prywatnych zakładów ubezpieczeń
od każdego zakładu 1½%

od sumy składek brutto zarówno bieżących jak
i zaległych, zebranych przez te zakłady w r.
1936 z tytułu ubezpieczenia od ognia.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w
życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Sławoj Składkowski

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WOJSKOWYCH

z dnia 9 marca 1937 r.

w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej.

Na podstawie art. 58 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 8, poz. 66) zarządzam co następuje:

§ 1. (1) Artykuły powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają artykuły rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska i marynarki wojennej (Dz. U. R. P. z 1937 r. Nr 8, poz. 66).

(2) Paragrafy powołane w rozporządzeniu niniejszym bez bliższego określenia oznaczają paragrafy rozporządzenia niniejszego.

Do art. 5.

§ 2. Uposażenie w wymiarze, przewidzianym dla stolicy, przysługuje żołnierzom zawodowym, posiadającym stałą przynależność służbową w obrębie garnizonu stołecznego.

Do art. 11 i 28.

§ 3. (1) Jednorazową kwotę na wyekwipowanie dla mianowanych podporucznikami zawodowymi lub chorążymi zawodowymi, albo też zastępujące tę kwotę w całości lub częściowo wyekwipowanie w naturze, określa osobne zarządzenie. Wypłata powyższej należności lub wydanie wyekwipowania w naturze następuje w dniu ogłoszenia mianowania. W razie zarządzenia mianowania z mocą obowiązującą wstecz ponad 3 miesiące, potrąca się mianowanemu z jednorazowej kwoty na wyekwipowanie, a w przypadku otrzymania wyekwipowania w naturze — z uposażenia, koszt zużycia umundurowania skarbowego za cały czas korzystania z tego umundurowania, poczynsz od tego dnia, od którego mianowanie obowiązuje. Potrąceniu podlega tylko koszt zużycia umunduro-

wania sukiennego (furażerki, rogatywki, kurtki sukiennej, spodni sukiennych, spodni wyjściowych ciemnych, płaszcz sukiennego i owijaczy sukiennych) oraz obuwia. Koszt zużycia oblicza się dziennie przy uwzględnieniu normy trwałości, czasu noszenia i ceny, ustalonej dla danego przedmiotu.

(2) Wypłata jednorazowej kwoty na wyekwipowanie lub wydanie wyekwipowania w naturze oficerom rezerwy powołanym do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, którzy tego rodzaju należności jeszcze nie otrzymali, następuje w dniu rozpoczęcia służby czynnej.

§ 4. Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania jest płatny za cały rok kalendarzowy z góry łącznie z uposażeniem za miesiąc styczeń z ograniczeniami zawartymi w § 5 ust. (1) i (2) oraz w § 6 i 7. Dodatek ten należy się wszystkim oficerom i chorążym (równorzędnym), mającym prawo do uposażenia za miesiąc styczeń tego roku kalendarzowego, za który następuje wypłata dodatku.

§ 5. (1) Roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania otrzymują:

- a) oficerowie zawodowi mianowani z podchorążych oraz chorążowie zawodowi (równorzędni), mianowani z podoficerów zawodowych — po upływie 2 lat od dnia mianowania podporucznikami zawodowymi lub chorążymi zawodowymi (równorzędnymi);
- b) oficerowie rezerwy, powołani do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, którzy przy powołaniu otrzymali jednorazową kwotę na wyekwipowanie albo zastępujące tę kwotę w ca-

łości lub częściowo wyekwipowanie w naturze — po upływie 2 lat od dnia rozpoczęcia służby czynnej;

- c) oficerowie rezerwy, powołani do służby czynnej celem przemianowania na zawodowych, którzy nie byli uprawnieni do otrzymania przy powołaniu należności wymienionych pod lit. b) — od dnia rozpoczęcia służby czynnej.

(2) Do wymienionego w ust. (1) dwuletniego czasokresu nie zalicza się ewentualnych przerw w służbie, w czasie których oficer, chorąży (równorzędny) z jakichkolwiek bądź powodów nie ma prawa do uposażenia.

(3) Za dzień mianowania, lub rozpoczęcia służby czynnej w myśl rozporządzenia niniejszego, należy uważać dzień, od którego oficerowi, chorążemu (równorzędnemu) przysługuje uposażenie danego stopnia.

§ 6. (1) Oficerom, chorążym (równorzędnym), pozostającym w dniu płatności rocznego dodatku na uzupełnienie wyekwipowania (§ 5) na urlopie bez uposażenia lub w stanie nieczynnym bez uposażenia, wypłaca się ten dodatek w danym roku kalendarzowym dopiero łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po tym miesiącu, w którym powrócili oni z urlopu bez uposażenia, lub stanu nieczynnego bez uposażenia, do służby czynnej, lub przeszli z powrotem w stan czynny i to nie za cały rok, lecz tylko stosunkowo za taki okres czasu, jaki przy uwzględnieniu przepisu zawartego w ust. (3) paragrafu niniejszego, pozostaje od czasu ich powrotu do służby czynnej, do końca danego roku kalendarzowego.

(2) Oficerom i chorążym (równorzędnym), o których mowa w ust. (1) § 5, wypłaca się w ciągu danego roku kalendarzowego dodatek na uzupełnienie wyekwipowania łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po tym miesiącu, w którym upłynął dwuletni okres od dnia ich mianowania podporucznikami zawodowymi lub chorążymi (równorzędnymi), lub łącznie z uposażeniem za miesiąc bezpośrednio następujący po dniu wstąpienia oficera do służby czynnej i to w obu przypadkach tylko stosunkowo za taki okres czasu, jaki pozostaje do końca danego roku kalendarzowego.

(3) Przy ustaleniu terminu, od którego w przypadkach, określonych w paragrafie niniejszym, oblicza się dodatek na uzupełnienie wyekwipowania, stosuje się odpowiednio przepis lit. a) art. 16.

§ 7. (1) Wypłata dodatku na uzupełnienie wyekwipowania ulega w całości zawieszeniu w przypadkach przewidzianych w art. 50 ust. 1, 53 ust. 1 i 54 ust. 1.

(2) W przypadku uprawomocnienia się skazującego wyroku sądu I instancji w myśl art. 53

ust. 3, albo utrzymania w mocy wyroku sądu I instancji w myśl art. 54 ust. 3 lit. a), jak również w przypadku uznania nieobecności w jednostce albo na stanowisku za nieusprawiedliwioną (art. 50 ust. 3), traci zasadzony (skazany) prawo do zawieszonego dodatku na uzupełnienie wyekwipowania. We wszystkich innych przypadkach zakończenia wszczętego postępowania karnego lub w przypadku uznania nieobecności w jednostce lub na stanowisku za usprawiedliwioną, następuje wypłata tego dodatku.

§ 8. Po otrzymaniu jednorazowej kwoty na przemundurowanie (art. 11 ust. 3) przysługuje roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania po upływie 2 lat, licząc od dnia powstania prawa do otrzymania jednorazowej kwoty na przemundurowanie, przy odpowiednim stosowaniu przepisów § 6 ust. (2).

§ 9. Oficerowie, pozostający w stanie nieczynnym z zachowaniem uposażenia, otrzymują roczny dodatek na uzupełnienie wyekwipowania w pełnym wymiarze, bez względu na wymiar pobieranego uposażenia.

§ 10. Dodatek na wyekwipowanie polowe otrzymują:

- a) oficerowie i chorążowie (równorzędni), wchodzący w skład formacji mobilizowanych i przeznaczeni do wyruszenia z tymi formacjami na obszar wojenny — w dniu bezpośrednio następującym po zarządzeniu mobilizacji;
- b) oficerowie i chorążowie (równorzędni) przydzieleni (wcieleni) na skutek ogłoszonej mobilizacji do formacji mobilizowanych i przeznaczeni do wyruszenia z tymi formacjami na obszar wojenny — w dniu zgłoszenia się w formacji;
- c) oficerowie i chorążowie (równorzędni) przydzieleni (wcieleni) do formacji zmobilizowanych, znajdujących się na obszarze wojennym — bezpośrednio po otrzymaniu polecenia wyruszenia na obszar wojenny.

Do art. 24 i 27.

§ 11. W skład uposażenia, według którego określa się wysokość odprawy, przysługującej żołnierzom zawodowym przy przeniesieniu do rezerwy lub pospolitego ruszenia, oraz ryczałtu na pokrycie kosztów pogrzebu żołnierzy zawodowych zmarłych w służbie czynnej, wchodzi:

- a) uposażenie z art. 5,
- b) dodatki służbowe (art. 7),
- c) dodatki lokalne (art. 8),
- d) dodatki aeronautyczne (art. 10),

e) dodatek wyrównawczy (art. 12), w wysokości przysługującej ostatnio przed przeniesieniem do rezerwy lub pospolitego ruszenia, albo przed zgonem.

Do art. 36, 38, 40 i 41.

§ 12. Normy oraz sposób bezpłatnego zakwaterowania podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, nadterminowych, podchorążych nie będących żołnierzami zawodowymi tudzież zakwaterowanie przejściowe w naturze dla oficerów i chorążych (równorzędnych) rezerwy, powołanych na ćwiczenia wojskowe lub na dodatkowe ćwiczenia wojskowe poza miejsce swego zamieszkania, określa się według przepisów ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681).

§ 13. Podchorążowie nie będący żołnierzami zawodowymi, otrzymują żołd, przewidziany dla podoficerów i szeregowców, pełniących obowiązkową służbę czynną, według norm następujących:

1) w wojsku:

- a) na pierwszym roczniku nauk w okresie podstawowego wyszkolenia żołnierskiego — żołd szeregowca;
- b) na pierwszym roczniku nauk po ukończeniu okresu podstawowego wyszkolenia żołnierskiego — żołd plutonowego;
- c) na drugim roczniku nauk — żołd sierżanta;
- d) na trzecim i następnych rocznikach nauk — żołd starszego sierżanta;

2) w marynarce wojennej:

- a) w pierwszym roku nauki przed uzyskaniem tytułu podchorążego — żołd marynarza z poboru; poczynwszy od chwili uzyskania tytułu podchorążego — żołd bosmanmata;
- b) w drugim roku nauki — żołd bosmana;
- c) w trzecim i w następnych latach nauki — żołd starszego bosmana.

§ 14. W przypadku, gdy żołd związany z posiadanym przed wstąpieniem do szkoły stopniem wojskowym jest wyższy od żołdu, przewidzianego w § 13, podchorąży pobiera żołd związany z posiadanym rzeczywistym stopniem wojskowym.

§ 15. (1) Podoficerowie i szeregowcy zawodowi, pełniący służbę w charakterze podchorążych, mogą korzystać w czasie tej służby z wyżywienia z kotła za zapłatą równowartości pieniężnej należności żywnościowej, według której są żywieni, z dodatkiem 10% w stosunku do tej równowartości tytułem kosztów przyrządzenia stawy.

(2) Wysokość opłat za zakwaterowanie w naturze podoficerów i szeregowców zawodowych, pełniących służbę w charakterze podchorążych, normuje się według przepisów ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o zakwaterowaniu wojska w czasie pokoju (Dz. U. R. P. Nr 97, poz. 681).

Do art. 46.

§ 16. (1) Oficerowie i chorążowie (równorzędni), powołani do służby czynnej w czasie wojny, mobilizacji lub zarządzeniem Rady Ministrów, o ile bezpieczeństwo Państwa tego wymaga, jak również podchorążowie rezerwy i podoficerowie mianowani w tym czasie podporucznikami rezerwy lub chorążymi rezerwy (równorzędnymi) otrzymują przy powołaniu lub mianowaniu wyekwipowanie w naturze, określone obowiązującymi wojennymi tabelami należności mundurowych dla właściwych broni lub służb.

(2) Prawa do wyekwipowania w naturze (ust. (1)), nie posiadają jednak ci oficerowie i chorążowie (równorzędni), którzy otrzymali już jednorazową należność pieniężną na wyekwipowanie lub zastępujące tę należność wyekwipowanie w naturze. Mogą oni jednak otrzymać z zapasów wojskowych za zapłatą według obowiązującego cennika wyekwipowanie, określone wojennymi tabelami należności mundurowych dla właściwych broni i służb.

(3) Jeżeli jednak wymienieni w ust. (1) oficerowie i chorążowie (równorzędni) otrzymali tylko niektóre przedmioty wyekwipowania lub ich równowartość pieniężną — otrzymują przy powołaniu lub mianowaniu te przedmioty wyekwipowania, określone wojennymi tabelami należności mundurowych dla właściwych broni i służb, których jeszcze nie otrzymali.

(4) Przepisy §§ 3—9 stosuje się odpowiednio.

Do art. 51 — 54 w związku z art. 11 i 28.

§ 17. (1) Uposażenie posiadanego stopnia, zmniejszone do $\frac{3}{4}$ w myśl art. 51, lub do połowy w myśl art. 52, wymierza się od należności, określonych na zasadzie art. 5 i 12.

(2) Poza zmniejszonym uposażeniem lub żołdem zachowują oficerowie i chorążowie w przypadkach przewidzianych w art. 51 ust. 1 i 52 prawo do dodatku na uzupełnienie wyekwipowania, ponadto w przypadkach przewidzianych w art. 51 ust. 1, 52 i 53 ust. 1 i 4 zachowują żołnierze prawo do świadczeń następujących:

- a) prawo do ulg przy przejazdach państwowymi środkami komunikacyjnymi dla siebie i rodziny (art. 13 lit. b);
- b) prawo do pomocy lekarskiej dla siebie i rodziny (art. 14);
- c) oficerowie — prawo do korzystania ze świadczenia, przewidzianego w art. 13 lit. a);

- d) podoficerowie i szeregowcy, z wyjątkiem chorążych, oraz podchorążowie prawo do umundurowania w naturze (art. 11, 35 i 38); podoficerowie i szeregowcy, pełniący obowiązkową służbę czynną, nadterminowi i podchorążowie zachowują nadto prawo do wyżywienia oraz zakwaterowania w naturze (art. 34, 36 i 38).

(3) W przypadkach przewidzianych w art. 54 ust. 1 zachowują żołnierze prawo do świad-

czeń wyszczególnionych w ust. (2) lit. a), b) i d) paragrafu niniejszego.

§ 18. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Spraw Wojskowych z dnia 20 stycznia 1934 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. o uposażeniu wojska (Dz. U. R. P. Nr 8, poz. 68).

Minister Spraw Wojskowych: *Kasprzycki*

137

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 10 marca 1937 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami: Przemysłu i Handlu, Rolnictwa i Reform Rolnych, Skarbu i Spraw Zagranicznych w sprawie zmiany rozporządzenia z dnia 21 lipca 1930 r. o dozorze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych.

Na podstawie art. 8 pkt a), b), c), d), e) i g) oraz art. 24 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343), art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 czerwca 1932 r. o przekazaniu zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych w sprawach zdrowia publicznego Ministrowi Pracy i Opieki Społecznej (Dz. U. R. P. Nr 52, poz. 493) oraz art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 12 lipca 1932 r. o wprowadzeniu nazwy „Minister Opieki Społecznej” i „Ministerstwo Opieki Społecznej” (Dz. U. R. P. Nr 64, poz. 597) zarządza się co następuje:

§ 1. Paragraf 13 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 lipca 1930 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Prze-

mysłu i Handlu, Rolnictwa, Skarbu i Spraw Zagranicznych o dozorze nad wyrobem i obiegiem tłuszczów i olejów jadalnych (Dz. U. R. P. Nr 53, poz. 453), otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Do tłuszczów mieszanych wyszczególnionych w § 8 ust. (4) pkt a) i b) oraz do sera margarynowego, przeznaczonych do obiegu w celach spożycia, należy dodawać jako środek ułatwiający rozpoznawanie produktów mączkę ziemniaczaną w ilości 2 g na 1 kg gotowego produktu.

(2) Mączkę ziemniaczaną należy dodawać podczas mieszania składników.”

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

Marian Zyndram-Kościałkowski

Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości w Drukarni Państwowej w Warszawie.

89935

Cena 40 gr.

Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi w kraju 8 zł kwartalnie (32 zł rocznie). Władze, urzędy i instytucje państwowe oraz władze samorządu terytorialnego opłacają 6 zł kwartalnie (24 zł rocznie). Do prenumeraty zagranicznej dolicza się 4 zł kwartalnie (16 zł rocznie) tytułem porta pocztowego. Prenumeratę wpłacać należy z góry przed początkiem każdego kwartału, półrocza lub roku.

Zamówienia na prenumeratę jak również na numery pojedyncze wykonywa się jedynie po wpłaceniu należności. Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów wnosić należy do właściwych urzędów pocztowych niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych niewłaściwie nie uwzględnia się.

Wszelkie wpłaty na Dz. U. R. P. wnosić należy za pośrednictwem P.K.O. na konto czekowe Dz. Ustaw 30-130.